

Koristne strategije za odločanje v takšnih okoliščinah najdemo v področjih kot so: multiatributno odločanje, teorije procesiranja informacij, in metode skupinskega odločanja.

Za odločanje v okoliščinah konflikta je značilno, da zajema več subjektov, ki zasledujejo različne cilje ali pa imajo različne poglede na alokacijo resursov. Strategije za delovanje v teh okoliščinah najdemo v teoriji iger in skupinski dinamiki.

Proces odločanja

Odločanje je proces, v katerem se vrši predelava in analiza informacij ter vrednotenja možnih alternativ za akcijo. Pri tem je odločitev zadnja faza tega procesa in predstavlja dejanski izbor ene od možnih alternativ. Vsako odločitev lahko uvrstimo v enega od naslednjih tipov odločitve:

- da se nič ne podvzame
- da se spremeni intenziteta neke aktivnosti, oz. da se modificira podvzeta aktivnost
- da se neka aktivnost prekine
- da se neka aktivnost začne.

S stališča subjekta ki sprejema odločitev (nosilca odločanja) lahko sprejeta odločitev pomeni, da:

- začne niz aktivnosti z namenom, da nekaj doseže,
- smatra, da mora izvršiti neko akcijo, za katero meni, da je v danih okoliščinah potrebna
- presodi kaj je treba storiti v danih pogojih, glede na oceno o možnih alternativnih akcijah.

Sam proces odločanja lahko proučujemo s pomočjo dveh različnih pristopov (v Resinovič,1978). To sta **normativni** in **deskriptivni** pristop.

Normativni pristop analize odločanja je usmerjen na izbor določene akcije. Cilj tega pristopa je, da se določi takšno obnašanje nosilca odločitve, ki bi pripeljalo do optimalne odločitve, ali - pri manj ostrih kriterijih - vsaj do takih